

Analiza prawna
Traktatu przeciwpandemicznego WHO oraz poprawek do IHR 2005
pod kątem skuteczności zapisów na gruncie prawa polskiego i
międzynarodowego

I. Traktat przeciwpandemiczny WHO

Na 75 Światowym Zgromadzeniu zdrowia w kwietniu 2022 r. zaproponowano szereg poprawek w stosunku do pierwotnej propozycji Traktatu, o następującej treści:

1. Artykuł 4 pkt 3 projektu zerowego traktatu:

pkt 3 **SUWERENNOŚĆ**, cyt.:

"Państwa mają zgodnie z kartą Narodów Zjednoczonych i zasadami prawa międzynarodowego suwerenne prawo do określania i zarządzania swoim podejściem do spraw publicznych w obszarze zdrowia, zwłaszcza zapobiegania pandemii, gotowości, reagowania i odbudowy systemu opieki zdrowotnej zgodnie z ich własną polityką i ustawodawstwem pod warunkiem że działania w ramach ich jurysdykcji lub kontroli nie wyrządzają szkody ich narodom i innym państwom. Suwerenność obejmuje również prawa państw do ich zasobów biologicznych."

Zapis ten wprowadza **warunkową suwerenność** co jest niedopuszczalne w świetle naszej Konstytucji oraz prawa międzynarodowego i zostawia „furtkę” do nadużyć tego określenia. Zawsze można znaleźć powód do zmuszenia Polaków do powszechnych szczepień lub innych restrykcji, dla którego kraj członkowski, w tym Polska, zagroza swojemu narodowi lub państwom sąsiednim.

2. (art. 4) pkt 14 ZASADY PRZEWODNIE I PRAWA

W art. 2 pkt 14 znajduje się zapis dotyczący jednego zdrowia (one health) zdrowie zwierząt, zdrowie człowieka, zdrowie planety. Polityka "jednego zdrowia" nawiązuje do Agendy 2030 ONZ i Unii Europejskiej i jest przejawem antyludzkiej ideologii zrównoważonego rozwoju.

Polityka ta opiera się absurdalnym dążeniu do pełnej kontroli wszystkich sfer naszego życia, od ziarna poprzez zwierzęta, człowieka do zdrowia planety. Mieści się w tym zapisie absurdalne dążenie do "**zeroemisyjności dwutlenku węgla**" oparte na manipulacji o fałszywych przesłankach dotyczących ocieplenia klimatu i katastrof klimatycznych. Idea "jednego zdrowia" zawarta w projekcie zerowym globalnego traktatu antypandemicznego zakłada "działania wielosektorowe i transdyscyplinarne.

Cyt.: "**Działania wielosektorowe i transdyscyplinarne** powinny uznać wzajemne powiązania pomiędzy ludźmi, zwierzętami, roślinami i ich wspólnym środowiskiem. W przypadku których należy wzmocnić i zastosować wspólne, zintegrowane i ujednolicające podejście w celu trwałego, zrównoważenia i optymalizacji zdrowia ludzi, zwierząt i ekosystemu. W tym między innymi poprzez zwrócenie uwagi na zapobieganie epidemiom spowodowanym patogenami odpornymi na środki przeciwdrobnoustrojowe i chorobom odzwierzęcym."

Te zapisy w sposób oczywisty eliminują stosowanie naturalnych metod, takich jak ziołolecznictwo, terapie medycyny alternatywnej czy uprawianie własnych roślin i hodowli zwierząt. Zapis jest niedopuszczalnym zamachem na naszą: wolność, wolność wyboru, prawo decydowania o swoim zdrowiu i życiu oraz na prawo własności i samostanowienia.

3. Artykuł 14 - OCHRONA PRAW CZŁOWIEKA

"Strony zgodnie z ich prawem krajowym włączają niedyskryminacyjne środki ochrony praw człowieka jako część zapobiegania pandemii, gotowości, reagowania i odbudowy ze szczególnym uwzględnieniem praw osób znajdujących się w trudnej sytuacji". **Ochrona praw człowieka jest scedowana na kraje członkowskie, na prawo wewnętrzne zwalniając z odpowiedzialności za ich ochronę Światową Organizację Zdrowia.**

Wnioskodawcy tej poprawki chcą usankcjonować prawnie powszechne łamanie praw człowieka w ciągu ostatnich 3 lat, w tym: prawa do przemieszczania się, zgromadzenia, wolności słowa, pracy i prowadzenia działalności. Należy przywołać wyroki sądów administracyjnych, które potwierdzają, że wszystkie te ograniczenia, nakazy i zakazy **były** bezprawne i były realizowane poprzez zastraszanie i wywołanie presji społecznej, która u wielu osób spowodowała depresję, załamania nerwowe, próby samobójcze, które niejednokrotnie kończyły się śmiercią,

W temacie praw człowieka należy też podkreślić **deprecjonowanie i ośmieszanie lekarzy i naukowców**, którzy ośmielili się demaskować tę „operację”. Lekarzy, którzy do tej pory są prześladowani przez Izby Lekarskie, za którymi również stoi skandaliczny konflikt interesów.

4. Artykuł 17 WZMACNIANIE WIEDZY NA TEMAT PANDEMII I ZDROWIA PUBLICZNEGO

Cyt.: "Strony zobowiązują się do przeciwdziałania fałszywym, wprowadzającym w błąd informacjom lub dezinformacjom. W tym poprzez promowanie współpracy międzynarodowej w tym zakresie zachęca się każdą ze stron, czyli każde państwo do, **między innymi zarządzania infodemią za pomocą skutecznych kanałów, w tym mediów społecznościowych; prowadzenia regularnych nasłuchów i analiz społecznych w celu określania powszechności i profili dezinformacji, które przyczyniają się do projektowania strategii komunikacji i przekazywania wiadomości społeczeństwu w celu przeciwdziałania dezinformacji i fałszywym wiadomościom wzmocniając tym samym zaufanie publiczne.**"

Nie powinno budzić wątpliwości, że w zapisach tych, które obligują państwa członkowskie do **walki z infodemią**, kryje się zapowiedź dalszego, bardziej zorganizowanego prześladowania ludzi i łamania ich prawa wolności słowa i opinii.

Prawo wolności słowa jest fundamentem naszej cywilizacji, a projekt zerowy CA+ jest zapowiedzią dalszej skandalicznej cenzury, inwigilacji, nasłuchu i walki z ludźmi, którzy odkrywają ukrywaną prawdę.

5. Artykuł 15 GLOBALNA KOORDYNACJA, WSPÓŁPRACA I WSPÓŁDZIAŁANIE

Punkt 2 stanowi, cyt.: "Dyrektor Generalny WHO zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym dokumencie ogłasza pandemię". **Z całego świata płyną głosy, że byłaby to decyzja jednoosobowa. W rękach Człowieka, który nie jest lekarzem i ma zarzuty ludobójstwa skoncentrowana była by władza absolutna niepodlegająca żadnej kontroli, ponad prawem krajowym. Od decyzji Dyrektora Generalnego nie został przewidziany żaden tryb odwoławczy.**

6. Artykuł 19 dotyczący FINANSOWANIA

Artykuł dotyczy zobowiązania państw członkowskich do finansowania WHO poprzez cyt.: "przeznaczenie w swoich rocznych budżetach **nie mniej niż 5 procent bieżących wydatków na zdrowie, na zapobieganie pandemii, gotowości, reagowanie i naprawę systemów opieki zdrowotnej.**"

W dobie kryzysu gospodarczego i permanentnego zadłużania naszego kraju, przekazywanie tak wysokich kwot na prywatną instytucję będzie stanowiło rażącą szkodę dla Polski.

7. Artykuł 27 WYCOFANIE SIĘ Z UMOWY

Cyt.: "W dowolnym momencie po upływie dwóch lat od daty wejścia w życie WHO CA+ w odniesieniu do danej strony, strona ta może wycofać się z WHO CA+ poprzez złożenie pisemnego powiadomienia u Depozytariusza. Depozytariuszem jest Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych ONZ. Każde takie wycofanie staje się skuteczne po upływie jednego roku od daty otrzymania przez Depozytariusza powiadomienia o wycofaniu lub w późniejszym terminie, który może zostać określony w powiadomieniu o wycofaniu".

Procedura jest ujęta w sposób niejasny i lakoniczny, a dodatkowo jest długotrwała. Równowaga interesu stron jest tutaj wyraźnie zachwiana. Należałoby też zadać sobie pytanie dlaczego akurat zakreślono okres 2 lat na brak możliwości wycofania się z Traktatu ? Może ma to związek z już przeprowadzonymi symulacjami przez WHO w kwestii nowej pandemii ?

8. Artykuł 2 STOSUNEK DO INNYCH UMÓW I INSTRUMENTÓW MIĘDZYNARODOWYCH

WHO CA+ powinno być interpretowane w sposób "promujący i wspierający wdrożenie i funkcjonowanie Międzynarodowych Przepisów Zdrowotnych i innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych." Traktat ma być tylko uzupełnieniem do istniejących, obowiązujących Międzynarodowych Przepisów Zdrowotnych, których najnowsza wersja datuje się na rok 2005.

WHO równolegle proceduje dwa bardzo ważne dokumenty - poprawki do IHR i "traktat" jako ich nakładkę, uzupełnienie. I o wiele większe zagrożenie stwarza właśnie IHR

II. Międzynarodowe Przepisy Zdrowotne (IHR) 2005

Międzynarodowe Przepisy Zdrowotne (2005) mają na celu, cyt.: "zwalczanie i zapobieganie rozprzestrzeniania się chorób w skali międzynarodowej przy zastosowaniu **proporcjonalnych**

do zagrożeń środków z uniknięciem niepotrzebnych ingerencji w transport międzynarodowy. Przepisy te regulują przekazywanie i wymianę informacji o zagrożeniach zdrowotnych między krajami będącymi ich stroną oraz wyznaczają nowe standardy zapobiegania szerzeniu się chorób zakaźnych."

Do chwili obecnej Międzynarodowe Przepisy Zdrowotne **nie zastępują krajowych** przepisów prawnych w zakresie zarządzania zagrożeniami zdrowia publicznego o charakterze międzynarodowym. Mają tylko za zadanie je **wspierać i uzupełniać w celu lepszego zabezpieczenia wszystkich państw** przed transgranicznymi zagrożeniami dla zdrowia".

Aktualnie trwają prace nad poprawkami poprawek. Propozycje poprawek zostały opublikowane **6 lutego 2023 roku** - DOKUMENT A/WGIHR//2/6. Poprawki zostały zgłoszone przez kilkanaście państw, między innymi przez Armenię, Bangladesz, Brazylię, Czechy z ramienia państw członkowskich Unii Europejskiej.

Poprawki dotyczą następujących artykułów: 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 18, 48, 49, 53 i 59.

NAJBARDZIEJ KONTROWERSYJNE PROPOZYCJE POPRAWEK DO IHR:

1. Indie zgłosiły skandaliczną, propozycję poprawki **WYKREŚLENIA WYMOGU** realizacji Międzynarodowych Przepisów Zdrowotnych "w pełnym poszanowaniu godności, praw człowieka i podstawowych wolności ludzi.

2. Stany Zjednoczony, Bangladesz i Malezja zgłosiły poprawkę postulującą **PODDANIA SUWERENNOŚCI państw członkowskich WHO**.

3. Unia Europejska, Indie, Rosją, Indonezją, Armenią zgłosiła propozycję **OGRANICZENIA SWOBODY PODRÓŻOWANIA LUDZI** poprzez wprowadzenie wymogu używania globalnego identyfikatora cyfrowego.

W listopadzie 2022 roku odbył się szczyt Państw Grupy G-20. Zjazd ten odbył się w Indonezji. Podczas tego szczytu państwa grupy G-20 wystosowały oświadczenie, że "**popierają ciągły międzynarodowy dialog i współpracę w zakresie tworzenia zaufanych, globalnych, cyfrowych sieci zdrowotnych w ramach wysiłków na rzecz wzmocnienia zapobiegania przyszłym pandemiom i reagowania na nie, które powinny wykorzystywać i opierać się na sukcesie istniejących standardów i cyfrowych certyfikatów covid**". W tym oświadczeniu została przywołana data realizacji tego planu. Jest to maj tego roku 2023 podczas 76. Zjazdu Zgromadzenia Zdrowia WHO (21 - 30 maj 2023 r.)

W ubiegłym roku została podpisana umowa pomiędzy WHO i Deutsche Telekom na temat zaangażowania tak zwanego **T-SYSTEMU** do opracowania usług walidacji potwierdzających autentyczność cyfrowych certyfikatów covid.

COVID - CERTIFICATE OF VACCINATION ID (red. Anira Wojan)

4. Poprawka zgłoszona przez Indie i Rosję polegająca na **UPOWAŻNIENIU WHO DO CENZUROWANIA INFORMACJI**.

W 2021 r. na Twitterze WHO pojawiło się nagranie dotyczące wspomnianej walki z infodemią. Pokazuje to wyraźnie, że **WHO agresywnie, systemowo zwalcza wszystkie głosy niezgodne z ich jedynie słuszną narracją**. Podczas operacji covid widzieliśmy w Polsce zastosowane nauki behawioralne, socjotechniki wprowadzane poprzez politykę strachu i manipulację.

III. Obowiązanie i stosowanie Traktatu przeciwpanicznego WHO oraz IHR 2005 w świetle prawa polskiego.

Założenia Traktatu i poprawek do IHR 2005 w sposób oczywisty są niezgodne z art. 2, 5,8, 30, 31, 38, 39, 41, 47, 51, 52, 54 oraz 90 Konstytucji RP. ¹

W tym miejscu należy przywołać wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 7 października 2021 roku, sygn.: K 3/21, który wyraźnie mówi, że w Polsce Konstytucja stoi ponad prawem międzynarodowym. W przypadku konfliktu tych aktów prawnych decydują przepisy Konstytucji. Przedmiotowe orzeczenie zapadło po wniosku skierowanym do TK przez premiera Mateusza Morawieckiego.

TK orzekł, że stosowanie odwrotnej hierarchii - **oznacza utratę suwerenności. Trybunał kategorycznie stwierdza, że żaden organ RP na taki stan rzeczy przyzwolić nie może.**

IV. Obowiązanie i stosowanie Traktatu przeciwpanicznego WHO oraz IHR 2005 w świetle prawa międzynarodowego.

Zaproponowane zapisy Traktatu przeciwpanicznego WHO oraz zgłoszone poprawki do IHR 2005, nie powinny być w ogóle procedowane, gdyż oba akty z mocy prawa będą nie ważne i żaden z krajów członkowskich nie będzie miał obowiązku ich przestrzegać.

A. KARTA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

Podstawą Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia z dnia 26 czerwca 1946 r. jako organizacji wyspecjalizowanej jest **Artykułu 57 Karty Narodów Zjednoczonych**,² co wynika wprost z preambuły konstytucji WHO, dalej „KNZ”.

Zgodnie z fragmentem preambuły KNZ, fragment, cyt.: „ MY, LUDY NARODÓW ZJEDNOCZONYCH, ZDECYDOWANE uchronić przyszłe pokolenia od klęsk wojny, która dwukrotnie w ciągu naszego życia wyrządziła niewypowiedziane cierpienia ludzkości, i przywrócić wiarę w podstawowe prawa człowieka, w dostojeństwo i wartość jego osoby, w równouprawnienie mężczyzn i kobiet oraz w równość praw narodów wielkich i małych, etc”.

¹ <https://www.sejm.gov.pl/prawo/konst/polski/kon1.htm>

² <https://www.bb.po.gov.pl/images/Prawa/PNZ/KNZ.pdf>

Natomiast zgodnie z treścią art. 2 ust. 7 KNZ cyt.: Artykuł 1 Narody Zjednoczone dążą do następujących celów:

„7. Żadne z postanowień niniejszej Karty nie upoważnia Narodów Zjednoczonych do wtrącania się w sprawy, które zasadniczo należą do wewnętrznej kompetencji jakiego bądź państwa, ani do domagania się od członków, żeby sprawy tego rodzaju oddawali do załatwienia w trybie przewidzianym w niniejszej Karcie; jednak ta zasada nie może stać na przeszkodzie zastosowaniu środków represyjnych, przewidzianych w Rozdziale VII (akty agresji i zagrożenie pokoju)”.

Kompetencje WHO określa z kolei artykuł 58 KNZ, który wskazuje jednoznacznie, że Organizacja (w tym WHO) udzielać będzie **(niewiążących) zaleceń** w związku z koordynacją programów i działalności organizacji wyspecjalizowanych. KNZ w swojej treści nie wskazuje aby organizacje wyspecjalizowane, w tym przypadku WHO, jako prywatna instytucja sponsorowana przez koncerny farmaceutyczne oraz producentów szczepionek mogła od państw członkowski uzyskać prawo wydawania wiążących zaleceń i arbitralnie bez żadnej kontroli i możliwości odwołania decydować o życiu i zdrowiu obywateli państw członkowskich.

Natomiast art. 103 KNZ wskazuje wprost, cyt.: „W razie sprzeczności pomiędzy obowiązkami członków Narodów Zjednoczonych, wynikających z niniejszej Karty, a ich obowiązkami wynikającymi z jakiegoś innego porozumienia międzynarodowego, pierwszeństwo będą miały ich obowiązki wynikające z niniejszej Karty”.

B. KONWENCJA WIEDEŃSKA O PRAWIE TRAKTATÓW³

W analizie nie sposób pominąć Konwencję wiedeńską o prawie traktatów z dnia 23 maja 1969 r. , dalej: „KW”, która już w swojej preambule wskazuje podstawowe ramy, prawa i obowiązki jakimi mają obowiązek kierować się państwa członkowskie oraz organizacje wyspecjalizowane.

Zgodnie z tiret 6 preambuły KW, cyt.:

„ Mając na uwadze zasady prawa międzynarodowego zawarte w Karcie Narodów Zjednoczonych, takie jak zasady równych praw i samostanowienia ludów, suwerennej równości i niepodległości wszystkich państw, nieingerencji w sprawy wewnętrzne państw, zakazu groźby lub użycia siły oraz powszechnego poszanowania i przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności dla wszystkich”.

Natomiast zgodnie z tiret 7 preambuły KW, cyt.:

„przeświadczone, że kodyfikacja i postępowy rozwój prawa traktatów, osiągnięte w niniejszej konwencji, będą sprzyjały celom Narodów Zjednoczonych, określonym w Karcie, a mianowicie utrzymaniu międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, rozwojowi przyjaznych stosunków i osiągnięciu współpracy między narodami”.

³ <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19900740439>

Przywołane zapisy w sposób oczywisty odwołują się do fundamentalnych zasad *ius cogens*, zgodnie z którymi mają być regulowane wszelkie stosunki międzynarodowe, dokładnie określone w ramach KNZ oraz cytowanej KW.

WHO jako organizacja wyspecjalizowana została powołana do życia na mocy art. 57 KNZ i podlega niniejszej KW zgodnie z treścią art. 5. KW, cyt.: „Niniejsza konwencja ma zastosowanie do każdego traktatu, który jest aktem konstytucyjnym organizacji międzynarodowej, oraz do każdego traktatu przyjętego w ramach organizacji międzynarodowej, jednakże bez uszczerbku dla jakichkolwiek odpowiednich reguł organizacji”.

W świetle przytoczonych powyżej propozycji zapisów Traktatu przeciwpandemicznego oraz zgłoszonych poprawek do IHR 2005, należy kategorycznie wskazać, iż propozycje te w sposób skandaliczny naruszają prawa i wolności obywatelskie oraz w sposób niedopuszczalny naruszają suwerenność naszego kraju.

Z uwagi na powyższe, są rażąco niezgodne z polską Konstytucją oraz są sprzeczne z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego (*ius cogens*).

Zgodnie z treścią art. 53. KW „Traktaty sprzeczne z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego (*ius cogens*)”,

cyt.:

„Traktat jest nieważny, jeżeli w chwili jego zawarcia jest sprzeczny z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego. W rozumieniu niniejszej konwencji imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego jest norma przyjęta i uznana przez międzynarodową społeczność państw jako całość za normę, od której żadne odstępstwo nie jest dozwolone i która może być zmieniona jedynie przez późniejszą normę postępowania prawa międzynarodowego o tym samym charakterze”.

ius cogens to normy prawne bezwzględnie wiążące. Normy te znamionuje fakt, że ich zastosowanie nie może być wolą stron wyłączone lub ograniczone – w przeciwieństwie do norm względnie stosowanych (*iuris dispositivi*).

W stosunkach międzynarodowych obowiązują pewne normy prawne o znaczeniu tak istotnym dla społeczności międzynarodowej, że posiadają one moc bezwzględną i nie mogą być uchylone inną normą prawa międzynarodowego (zarówno umowną, jak i zwyczajową) niemającą charakteru *ius cogens*.

Katalog norm *ius cogens* jest otwarty ale te, które zostały już ustalone w KNZ i KW wiążą wszystkie państwa i inne podmioty prawa międzynarodowego, w tym WHO. Do najczęściej podawanych przykładów norm *iuris cogentis* należy:

- zakaz interwencji w sprawy wewnętrzne innych państw (preambuła KNZ, art. 2 ust. 7 KNZ, tiret 6 i 7 KW).

W przypadku zawarcia Traktatu przeciwpandemicznego WHO oraz poprawek do IHR 2005 w przywołanej w niniejszym analizie formie, znajdzie zastosowanie art. 69 ust. 1 KW „Następstwa nieważności traktatu”, cyt.:

„1. Nieważny jest traktat, którego nieważność została ustalona zgodnie z niniejszą konwencją. Postanowienia traktatu nieważnego nie mają mocy prawnej.”

A także art. 71 KW „Następstwa nieważności traktatu sprzecznego z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego”, cyt.:

„1. W przypadku traktatu, który jest nieważny na podstawie artykułu 53, strony powinny:

- a) **usunąć w miarę możliwości następstwa wszelkich czynności dokonanych w oparciu o jakiegokolwiek postanowienie sprzeczne z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego** oraz
- b) doprowadzić swoje wzajemne stosunki do zgodności z imperatywną normą powszechnego prawa międzynarodowego”.

Z uwagi na powyższe, aktualne zakusy globalistów na całkowite pozbawienie nas praw i wolność są nieskuteczne z mocy prawa międzynarodowego i nie odniosą żadnego skutku prawnego, bo są niewiążące.

Dalszy udział polskich przedstawicieli w tym wątpliwym moralnie, etycznie i prawnie procederze stanowi świadome działanie na szkodę Narodu Polskiego oraz budżetu naszego państwa.

Katarzyna Tarnawa – Gwóźdź
radca prawny